

type mennesker, end når vi taler om de mennesker, der vælger en videregående uddannelse.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Christine Antorini.

Christine Antorini (S):

Da vores ordfører, fru Kirsten Brosbøl, ikke har mulighed for at være til stede, vil jeg fremføre ordførertalen.

Hos Socialdemokraterne synes vi, at det er fantastisk vigtigt, at hvis man skal lave en reform af pædagoguddannelsen, skal det også være, fordi det rent faktisk er en reform, og fordi der er brug for en reform, hvad en række parter har peget på både i evalueringer og under de drøftelser, der har været forinden.

Vi står i en situation, hvor der er meget fokus på, at vi virkelig giver ikke bare et pasningstilbud, men et udviklingstilbud til børn i daginstitutionerne. Vi snakker kvalitet; vi snakker om at bryde den negative sociale arv; vi snakker om at blive bedre til at integrere børn med anden etnisk baggrund; vi snakker om sammenhæng mellem førskole og skole; vi snakker om kvalitet i SFO'en, i fritidsordningerne; vi snakker om, at vi ønsker at øge kvaliteten i forhold til børn og unge med særlige problemer. Alt sammen handler om, hvordan vi sørger for kvalitet, der betyder, at vi får en uddannelse med pædagoger i verdensklasse, der virkelig kan løfte de faglige udfordringer, der er.

Derfor må jeg også sige, at vi er stærkt forundrede over, at regeringen tilsyneladende har prioriteret pædagoguddannelsen så lavt, at der stort set ikke er taget højde for nogen af de problemer, en reform ellers kunne rette op på.

Vi synes også, at det er utrolig ærgerligt, at regeringen ikke har valgt at kigge på det, der er hele krumtappen, nemlig hvad vi gør ved praktikken. Det er jo fint nok, at man kigger på, hvordan man kan lave en bedre planlægning – jamen det kan man da bare gøre; det kræver ikke en reform.

Det, der har været hele diskussionen, er, hvordan vi kan sikre kvalitet i praktikken, og argumenterne har været mange; for det første hvordan man styrker det uddannelsesmæssige sigte, for det andet hvordan man får noget mere dynamik i praktikken, og for det tredje hvordan man frem for alt får mere tid til selve uddannelsen.

I Socialdemokratiet mener vi, at selve praktikperioden skal være kortere. Vi foreslår, at uddannelsesstiden på seminariet øges med 12 uger, og at praktikperioden fordeles anderledes, f.eks. ved at give bedre muligheder for fordybelse i den sidste del af praktikperioden ved at flytte den nuværende SU-praktik fra at være den første til at være den sidste praktik.

Bl.a. har BUPL fremlagt forskellige modeller til, hvordan man kan forbedre praktikken, også selv om regeringen ikke vil være med til en omlægning til SU-finansiering. Vi håber, at de forskellige modeller bliver en del af forhandlingen, for at vi overhovedet kan tale om, at der sker en reform, der kan forbedre uddannelserne.

På andre områder går regeringen meget op i harmoniseringen af de forskellige uddannelser, så der er god grund til at se på både finansieringen og varigheden af pædagogernes praktik, som på ingen måde svarer til den, som er på de øvrige mellemlange videregående uddannelser.

Kl. 21.05

Vi er også i gang med at skulle til at diskutere en reform af læreruddannelsen, også i den forbindelse ville det være nyttigt, at man kiggede tværgående på, hvordan man samlet set kunne styrke de to uddannelser, herunder i øvrigt også på, hvordan der kunne være en bedre samklang på de steder, hvor lærer og pædagoger skal arbejde sammen. Det er der ikke et ord om i forslaget til det, regeringen selv kalder for en reform.

Med hensyn til specialisering kan vi forstå, at regeringen har været i dialog med organisationerne om specialisering. Vi er umiddelbart skeptiske over for den model, der er lagt op til i regeringens forslag, da vi ikke mener, at det er nyttigt, at de studerende specialiserer sig snævert inden for en brugergruppe.

Vi ved, at flertallet af pædagoger kommer til at arbejde inden for normalområdet. Derfor vil vi også meget gerne drøfte specialisering eller fordybelse, som vi foretrækker at kalde det, med regeringen under forhandlingerne om forslaget. Vores sigte er, at det skal være en bred pædagoguddannelse med specialisering til sidst via fordybelsesperioden.

I det hele taget synes vi, at det er pædagogik, der skal være omdrejningspunktet. Derfor kan det også undre, at der ikke er nogen nærmere beskrivelse af, hvor meget pædagogikken rent faktisk skal fylde i forhold til de øvrige fagområder. Hvor mange ECTS-point skal det tælle, og hvad skal indholdet være? Det kan man ikke se ud af lovforslaget.